

JANUARI 2021

N° 444

Panorama H. F.

Laudato Si'	2-3
België	
Viering van het H. Familie feest	3-4
Centraal Amerika	
Wederopbouw van het mondiale opvoedingspact	4-6
Afrika	
Het feest van de H. Familie in Chemba	6-7
Oudejaarsavond in Chemba	7
Feestelijke uitstap	7-9
Solidariteit binnen onze congregatie	9
Een ontmoeting vol verrassingen	9-10
Het Openbaringsfeest in het bisdom Goma	10-11
Uitwisseling van pastorale ervaringen onder jongeren	11-13
Weet je dat .....?	13
Familienieuws	14

Laudato si'

LAUDATO SI' IN EMMAÜS-GUATEMALA

CONCRETE AKTIES NAAR AANLEIDING VAN 5 JAAR LAUDATO SI'

Door ons vele werk verwaarloosden we een beetje de aandacht voor de schoonheid van de natuur. De viering van 5 jaar Laudato Si' zette er ons toe aan weer stil te staan bij wat de natuur ons aanbiedt. We genieten ervan de bloemen in onze tuin te bekijken. We horen weer het vogelgezang bij het ontwaken. Eens bewust de frisse lucht

opsnuiven doet deugd. Stil worden bij het vallen van de avond. Gewoon blij zijn om de zon en even wel om de regen.

Elk doet dit op zijn manier. Maar we hebben ook met de gemeenschap bepaalde aandachtspunten afgesproken.

We werken samen om het afval te sorteren. In de gemeenschappelijke plaatsen hebben we dozen voorzien met de aanduiding van organische of niet-organische resten.

We plaatsten waterbekkentjes in de gootsteen om het water op te vangen en het te hergebruiken waar het kan. We legden dit alles uit aan wie ons in huis helpt.

Om de bloempotten, in huis en op het terras van verse aarde te voorzien gaan we die halen in de tuin van Los Tillos, ons huis buiten de stad. We hebben nu ook een kleine compostbak op het terras met aarde en de organische resten.

We organiseerden een samenkomst met de bewakers en onderhoudspersoneel om met mekaar te delen over hoe er gezaaid werd, hoe de planten verzorgd werden in die verschillende dorpen volgens de gewoonten van de voorouders.

Er werd verteld hoe er gepraat werd tegen de planten, gebeden voor het zaaien, om vergiffenis werd gevraagd voor een boom werd geveld, God bedankt werd voor de eerste oogst. We hebben ook samen een kruiswoordraadsel gemaakt rond Laudato Si'.

Met hen samen spraken we ook af hoe we persoonlijk concreet spaarzamer konden omgaan

met water. Er op letten de kraan goed dicht te draaien als we ons wassen of iets wassen, een emmer gebruiken bij het stortbad.

Voor het onderhoud van de planten: de droge bladeren vermengen met de aarde van de plant als meststof. En soms eens de aarde wat omwoelen om meer lucht te geven.

Op bezinningsdagen met het opvoedend personeel maakten we afspraken ten voordele van de ecologie, verder zo weinig mogelijk wegwerpmateriaal gebruiken. Laudato Si' werd in de klassen bestudeerd door de catechisten met de leerlingen.

De welbemінде 'tuin'

Op een morgen gezeten in 'De tuin van zuster Fidelina' (naam gegeven door de kleuters) in bewondering voor de veelkleurigheid van de bloemen en het groen van de planten genietend van het melodieuze gezang van een vogel gezeten op een tak van de boom, kwam het loflied van Sint Franciscus in mij op en zong ik

"Geloofd zijt Gij Heer,
geloofd om moeder aarde die ons omarmt,
die ons deze mooie plek geeft, een bron van inspiratie,
met planten en bloemen versierd, en bomen die ons gelukkig maken.
Geloofd zijt gij voor het onuitputtelijke waterbron die de frisheid van de planten voorziet".

Met deze woorden van paus Franciscus sluit ik af :

« De roeping beleven de behoeders te zijn van Gods werk is een wezenlijk onderdeel van een deugzaam bestaan, het is niet iets optioneel en evenmin een secundair aspect van de christelijke ervaring. (LS 217) »

Janviere Mukamarara - Emaüs

België

VIERING VAN HET HEILIGE FAMILIE FEEST

Op 26 december vierden we op een virtuele manier het Heilige Familiefeest in de regio België. Elke gemeenschap bereidde iets voor. Het was meteen een vreugdevolle viering van het komen van een Redder in onze wereld en een uitwisseling van wensen voor Nieuwjaar.

We begonnen met een gebedsmoment dat een samenwerking was tussen de zusters van Riga Square, Veroniek en Esther en de Antwerpse steenweg, Trui en ludwina. Voor de zang voorzagen ze hulp van andere zusters, respectievelijk voor de Nederlandstalige liederen van Tielt en voor de Franstalige van Du Roussaux. Veroniek en Esther lazen een meditatieve tekst voor. Die was gemaakt door de kunstenaar van de voorstelling van Jozef en Maria als vluchtelingen vandaag en maakte deel uit van een tentoonstelling in de Begijnhofkerk in Brussel. Dit nodigde ons uit stil te staan bij het wereldwijde probleem van de vluchtelingen. Daarop zongen we samen het lied "Een redder is ons geboren in Bethlehem" in het Nederlands en in het Frans.

Hierbij werd verwezen naar de actie van het verspreiden van 'Het licht van Bethlehem' in Europa sinds meer dan 20 jaar. Een vlam aangestoken in Bethlehem op de dag van het verschijnen van de 'kerstster' aan de hemel werd overgebracht naar Wenen. Van daaruit wordt ze door jongeren uit de 3 talengemeenschappen te voet gebracht naar Brussel en verder verspreid in andere steden.

Met 'Stille nacht, Heilige nacht' werd het gebedsmoment afgesloten.

Volgend punt op het programma volgde nu: de verrassings-inbreng van de andere gemeenschappen.

De zusters van Tielt brachten op een creatieve manier de kwaliteiten van Emérence aan als dankbetuiging voor haar dienst in de congregatie en voor haar aandachtige aanwezigheid in onze regio.

Op kleurige sterren verwoordden ze haar kwaliteiten. Je bent: meevoelend, goed, opgewekt, aangenaam, formidabel,

biddend, moedig en hartelijk. Emérence bedankte voor deze verrassing.

Nu kwam Maurage aan de beurt. Eerst zongen de zusters een kerstlied over 'de Engelen in het veld'.

En wisselden ze van gedachten over '3 deugden' beleefd in het gezin van Nazareth:

zachtheid, vertrouwen en geduld met de uitnodiging dat ook in onze gemeenschappen te beleven.

De zusters van Du Roussaux brachten woorden of zinnen aan uit video-sessies die we in de loop van het voorbije jaar volgden: bv Laudato Si', Fratelli Tutti, onze levensstijl, geweldloze communicatie.

Het was echt aangenaam op die manier te kunnen genieten van de creativiteit van elke gemeenschap. We zagen of hoorden toch mekaar, als was het via internet. De feestdag van de Heilige Familie is ons geliefd patroonfeest.

Op zo'n congregationeel feest hoort een moment waarop 'familienieuws' uit de 3 regio's verteld wordt. Zo bracht Emérence de laatste nieuwsjes van zusters of van gemeenschappen. Samen verheugden we ons op het feest van de eeuwige geloften die Aimée, Elisée en Claudine 's anderdaags zouden uitspreken in Bukavu en dat we zouden kunnen volgen via internet.

De vreugde van het vooruitzicht dat op 2 februari de 2 novicen Gloria en Cecilia in Guatemala hun eerste geloften zouden uitspreken, verbond ons ook heel duidelijk.

Spijtig wel dat we niet lijfelijk samen konden vieren maar de Lock down-regelingen ter bescherming tegen covid 19 moeten we volgen.

Gelukkig kunnen we genieten van de technologische vooruitgang om toch wat meer zichtbaar en hoorbaar met mekaar verbonden te blijven. SUPER!

Maurage

Centraal Amerika

WEDEROPBOUW VAN HET MONDIALE OPVOEDINGSPACT

We willen de ervaring delen van onze deelname aan een video conferentie getiteld "(Rebuilding the Global Educational Compact) de wederopbouw van het mondiale pact voor opvoeding" voorgesteld door paus Franciscus.

Dit werd georganiseerd door de Onderwijscommissie van de International Union of Superiors General (UISG), gebaseerd op de Method of Assessment Survey (EA)

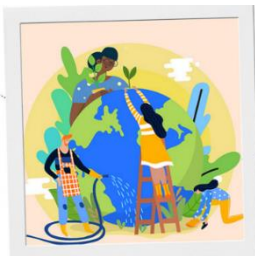
De doelstellingen van deze conferentie:

-Verdieping van de uitdagingen.

-Nadenken over de rol van de katholieke school in het licht van deze uitdaging, op zoek naar gemeenschappelijke manieren van netwerken.

-Ken de methode van het onderzoeken, van waardering, van grote belangstelling voor de processen van analyse, onderscheidingsvermogen, planning en besluitvorming.

Het was een uitstekende gelegenheid om de methodologie van de evaluatie enquête die ons in staat stelt om verandering op persoonlijk, sociaal, gemeenschaps- en institutioneel niveau, met de persoon als centrum, te leren, te kennen, te waarderen en in de praktijk te brengen, vanuit de kern van positiviteit die één ieder bezit.

Vooraf kregen we een handleiding om ons voor te bereiden. We werden ook uitgenodigd om het document over het Wereld Opvoedkundig pact van de paus te lezen en de encycliek Laudato SI' te herlezen. Deze lezingen hebben ons ondersteund in teamwork.

Het waren zeer intensieve werktijden van vergaderingen en leerruimtes. Culturele, generatie en institutionele diversiteit heeft deze ervaring verrijkt. De methodologie moedigde de actieve deelname van elke persoon aan. De dialoog en het luisteren waren aanwezig tijdens de sessie,

die een sfeer van harmonie en een verlangen om van elkaar te leren bevorderden.

Op de eerste dag werden we uitgenodigd om ons te concentreren op de sterke punten van wat er al wordt gedaan. Op de tweede dag werden we uitgenodigd om te dromen, stel je iets nieuws voor. De creativiteit van de groepen in de presentatie was bewonderenswaardig. Op de derde dag richtte het werk zich op het ontwerpen van uitspraken en betrachtingen. Op die dag werkten we in groepen afhankelijk van de belangstelling voor de te behandelen onderwerpen.

Het is een zeer bemoedigende ervaring geweest om andere mensen te ontmoeten, om ervaringen, verrijkende praktijken en acties te delen. Via het net ontmoet je mensen van overal op deze planeet die met hetzelfde bezig zijn.

We hebben ontdekt dat er veel uitdagingen zijn: het werken via het net, de inclusie, het leven in harmonie met al het geschapene, het opleiden tot de essentie, in verbondenheid en solidariteit leven en werken vanuit onze sterke punten.

In werkelijkheid was het een goede ervaring. Hoe de afstanden met technologische middelen worden ingekort tussen volkeren, landen en continenten. Ze doen ons ontdekken dat we allemaal in hetzelfde schuitje zitten om kinderen en jongeren vooruit te helpen. Want zij zijn actoren van verandering voor de mensheid.

We zijn ons meer bewust geworden van onze roeping als opvoeders en onze gedrevenheid om onze wereld te verbeteren. We weten dat hij gewond is, maar dat alles mogelijk is, zoals Jezus van Nazareth ons leerde.

Onze missie is om ons te richten op onderwijs als een middel om mensen op te leiden vanuit een globale benadering, in een tijd waarin uitdagingen, zoals interculturaliteit, groot zijn. Tegenover deze realiteit is de dialoog de sleutel om netwerken van gelijkheid en rechtvaardigheid te blijven opbouwen. Dat stelt ons in de mogelijkheid een glimp op te vangen van een realisatie van het mondiale onderwijspact in de opvoedingswerken van de religieuze congregaties en in het bijzonder die van ons.

Het is belangrijk ons te laten bevragen door de tekenen van de tijd en om ruimte te scheppen voor dialoog over de volgende onderwerpen:

Samenwerkend in groep op weg gaan.

Het bevorderen van een integraal en ecologisch humanisme.

Luisteren en kijken vanuit het hart.

Gemeenschappen zijn die dromen van vernieuwende werkwijzen.

Werken aan de gemeenschappelijke droom vanuit de nieuwe zienswijze over opvoeden.

Blijven werken aan bewustwording van het belang betrokkenheid en verantwoordelijkheid.

Dialoog in hoop en betrokkenheid.

Wegen openen van bekering en rechtvaardigheid.

Deelname van iedereen.

Een open hart voor wat er nieuw is.

Geef aan leerlingen de kans om te delen, om meer spiritueel te zijn, om zich nieuwe doelen te stellen.

Zoals aangegeven aan het begin van die sessie stellen we de persoon zelf voorop in het opvoedingsproces. Moge de persoon zichzelf erkennen als een wezen in relatie met God, met zichzelf, met de ander en met de hen omringende werkelijkheid. Mogen ze zich geliefd voelen en zelf kunnen liefhebben. Dat ze de hoofdpersoon zijn in hun eigen geschiedenis, een verantwoordelijke burger die opkomt voor een cultuur van vrede, van menselijke verbondenheid, van rechtvaardigheid, van solidariteit en respect voor het gemeenschappelijke huis.

Een geweldige ervaring! Wij danken de congregatie voor de mogelijkheid om deel te nemen aan deze conferenties. We verlangen om wat we leerden in ons dagelijks leven uit te proberen.

Gloria León López - Josefa Us Pacheco - Magdalena Cristóbal Martín - Higinia Pú López

Afrika

HET FEEST VAN DE HEILIGE FAMILIE IN CHEMBA

Het begon met de Eucharistie voorgegaan door pater Timothée, missionaris van Afrika, bisschoppelijk afgevaardigde. Hij diende het sacrament van het vormsel toe aan 17 gelovigen: 3 volwassenen en 14 internen van de school, 1 meisje en 13 jongens.

Het koor van jonge gehuwde koppels luisterde de viering op. De pastoor, pater Bonane, nodigde in zijn openingswoord ons uit "met de wereldkerk één te zijn op dit feest van de H. Familie, en te bidden voor de religieuzen van de H.F. speciaal voor hen die op de parochie werkzaam zijn en ook met de 3 medezusters die in Bukavu, Congo' hun eeuwige geloften uitspraken". Tijdens de homilie sprak pater Timothé eerst de jongeren toe die zouden gevormd worden. Hij beklemtoonde dat dit sacrament een engagement is om actief lid te zijn van de geloofsgemeenschap van de Kerk, om echte getuigen te zijn van Jezus. Hij verwees naar de echte familiale deugden die we thuis meekrijgen. Hij stelde het gezin van Nazareth tot model voor alle gezinnen.

Hij wenste ook geluk aan de jonge gehuwde koppels van de parochie. Hij motiveerde andere gezinnen om ook het sacrament van het huwelijk te ontvangen. Hij nodigde ons, zusters, speciaal uit voor die gezinnen te bidden en hen te begeleiden om het christelijk familieleven te bevorderen. Omdat deze parochie de heilige Theresia van het Kind Jezus als patroonheilige heeft nodigde hij de aanwezigen uit haar leven te leren kennen en zoals zij: " liefde te beleven in de kleine dingen van het dagelijkse, de hemel te beleven door hier goed te doen op deze aarde". Hierin herkennen we ook een element van onze spiritualiteit: het dagelijkse te verheffen tot iets goddelijks.

Tijdens de offerande bracht elke wijk de voorziene gaven aan, bewonderenswaardig hoe de eenheid sterk maakt. Sommige groepen hadden zoveel samen gedeeld dat ze zelfs een geit konden geven. Hoe arm de mensen ook zijn ze willen aan hun vreugde uiting geven door mee te delen van het weinige dat ze hebben. Nochtans ziet de toekomst er niet rooskleurig uit. De regen blijft uit, planten verdrogen, voortekenen van hongersnood ...! Toch blijven de mensen hopen en delen.

Na de viering in de kerk waren alle vormelingen uitgenodigd op de feestmaaltijd in een mooi versierde ruimte, thuis bij een zeer gelovige christelijke vrouw. Zij is die actief is in de 'caritas' groep. Het waren de jonggetrouwde koppels die alles hadden klaargemaakt. Dit feest was een levendige getuigenis van een echte parochiale geloofsgemeenschap. Het hele feest bezorgde veel vreugde aan deze jongeren die in zeer arme gezinnen opgroeien.

's Avonds hadden we bij ons thuis, samen met de priesters en de seminaristen, nog een zeer gezellige avond. Die stond in het teken van het verwelkomen van Devota. Het was er het verwelkomings-entente met bijhorende geschenkjes. En natuurlijk ook een hartelijk welkomwoord met wensen voor een vruchtbare zending hier in Chemba.

In vreugde en dankbaarheid namen de paters afscheid. Het was het einde van een zeer mooie feestelijke dag. We beleefden dat 'een warm onthaal in een gemeenschap 'een rijkdom is.

Emerentienne en Devota – Chemba

OUDEJAARSAVOND 2020 IN CHEMBA

We hadden een eucharistieviering om 18u. op 31 december. De regen die begon om 17u werd ervaren als een zegen en werd getrotseerd door de vele gelovigen die naar de kerk kwamen om de Heer te danken en zegen te vragen voor “een goed einde 2020 en een goed begin van 2021”. Tijdens de homilie nodigde de voorganger uit tot een persoonlijke korte evaluatie van het voorbije jaar en voorzag tijd zodat elk voor zich persoonlijke intenties kon formuleren voor 2021.

De verdere avond brachten we door met een kleine ‘leefgroep’ van 8 personen. Dat zijn 3 internen die niet naar hun familie konden gaan voor de vakantie omdat ze te ver af wonen en er geen vervoer mogelijk was, 3 seminaristen die samenwerken met de pater en wij 2. Er werd vrolijk samengewerkt in de voorbereiding. De seminaristen stelden hun woonplaats ter beschikking, samen met 2 internen verzorgden ze de schoonmaak en de versiering ervan. Met de 3de interne, een meisje, maakten wij de maaltijd klaar. De jongeren bereidden ook zang en dans voor. Het was een heel gezellig samenzijn. Het afsluiten van de avond ging door in de kapel om er nog even samen biddend het jaar af te sluiten. Het was echt een ‘familie’ gebeuren. Bij het teruggaan naar de woon hut van de seminaristen wensten we mekaar een Zalig nieuw jaar. We waren blij dat we dit samen als één familie konden beleven met de internen.

Dat Jezus, Prins van de vrede, het jaar 2021 mag zegenen met voorspoed, dat we gespaard mogen blijven van rampen en van die COVID 19 pandemie. Dit we vragen voor ons allen, voor onze families en alle mensen. Dat de wereld een jaar van ‘melk en honing’ mag beleven!!!

Emerentienne en Devota - Chemba

FEESTELIJKE UITSTAP!

Op 27 december hadden we een dubbel feest: dat van de Heilige Familie en van de eeuwige geloften van 3 zusters: Aimée Maisha, Claudine Furaha en Elisée Nyota. 's Avonds deelde Brigitte Kazingufu, de regionale verantwoordelijke, mee dat er op 4 januari een ontspanning dag was voorzien voor al de gemeenschappen van Bukavu. Dat was een aangename verrassing! Het was lang geleden dat zo iets nog werd georganiseerd!

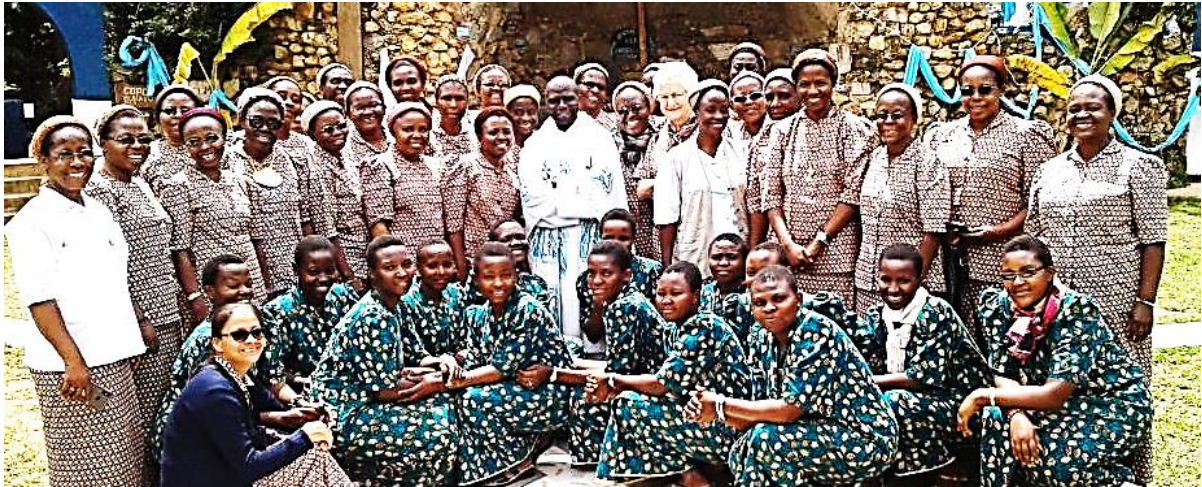
Elke gemeenschap werd betrokken in de voorbereiding van de uitstap. De afspraak was op 4 januari om 7u. in Wima om van daaruit met 2 bussen van de school te vertrekken naar Nyengezi. Daar is een mariaal bedevaartsoord.

In de grote bus namen alle novicen en de jongste zusters plaats. De kleine bus werd voorbehouden voor de zusters die minder goed ter been zijn.

In de 2 bussen begon de reis met een gebedsmoment. Daarna werd de sfeer heel uitbundig in de grote bus waar uit volle borst werd gezongen. In de kleine bus weerklonken Maria-liederen. Bij het naderen van ons doel rijden we de school van de broeders Maristen voorbij.

Rond 10u kwamen we aan in Nyangezi. Het heiligdom ligt op een heuvel van Lukananda. De zusters in de kleine bus werden aan de trappen van het heiligdom afgezet. De grote bus was te lang om tot daar te kunnen rijden. Hij zet ons af aan de voet van de heuvel vanwaar we

rustig te voet de heuvel opklimmen. Om 11u begint de Eucharistie met als speciale intentie: dankzegging om de 25 jaar missiewerk van onze graag geziene Lea in Afrika. Het was voor haar een grote verrassing! Als ze op het einde van de viering door de voorganger werd uitgenodigd een woordje te zeggen, zag en hoorde je dat ze echt ontroerd was!!!

De priester Jean Paul, verantwoordelijke van het heiligdom, is heel vertrouwd met onze congregatie. Hij is blij nog eens te zeggen: "ik ben een zoon van de H.Familie want ik ben geboren in de handen van de zusters in Kabare en opgegroeid in hun midden (n.v.d.r. ze waren werkzaam in de materniteit en het dispensarium, in de school, op de parochie, in sociale diensten enz.). De zusters zijn mijn 'moeders'. Als teken van erkentelijkheid

tegenover al de zusters geeft hij ons twee kippen uit zijn kleine kippenhok. Toch wel een mooi gebaar!

Na het religieuze deel zetten we onze uitstap verder met als doel bezoek bij de Maristen. Onderweg stoppen we nog even bij de families van onze zusters van Nyangezie. Voor de ouders die we goeden dag konden zeggen was dat een aangename verrassing ! (Gisèle Nyota en Emérence zijn van daar afkomstig).

Als we bij de Maristen aankwamen bezochten we eerst hun domein. We konden daar dan ook samen eten met de broeders, elk van onze gemeenschappen had iets meegebracht. En natuurlijk was er dan muziek en dans, voor elk wat wils, moderne ritmes voor de jongeren en rustiger voor de minder jonge zusters zoals de welbekende dans « Jerusalem »!

Voor we vertrokken namen we nog eucalyptus stekken mee voor Kabare ...

Om 16u begon de terugreis naar Bukavu!

We hebben er deugd aan gehad, we zijn ontspannen en blij. Dank aan de zusters die dit initiatief namen. Samen voor de nieuwe wereld!

Gisèle Wasolu, Madian

SOLIDARITEIT BINNEN ONZE CONGREGATIE

De president van Congo beloofde 2 jaar geleden gratis basisonderwijs. Op zichzelf is dat een goeie zaak. Maar de realiteit is anders. Het is wel door die aankondiging dat meer kinderen naar school gaan. We ondervinden dat want in 2 jaar tijd is het aantal leerlingen hier in Nyakavogo van 400 naar 600 gestegen. Maar de kwaliteit is achteruitgegaan. Van niet-betaalde onderwijsmensen kan je moeilijker kwaliteitsonderwijs verwachten. Werkingstoelagen bestaan er niet. Zo kunnen we hen ook niet het nodige materiaal bezorgen. Ze doen toch verder maar echt niet gemotiveerd. Juist in deze situatie waarderen we echt de solidariteit van onze medezusters en zijn we er hen dankbaar voor in naam van de kinderen van de school. Zij die werkzaam zijn in onze andere scholen van Bukavu, Goma en Kinshasa hebben aan ons gedacht. Bij het begin van het nieuwe schooljaar deelden ze met ons noodzakelijk werkmateriaal. 12 Pakken kopieerpapier, dozen krijt, schriften en balpennen om het jaar te kunnen starten. Ze spaarden daarnaast nog 330 dollar voor ons waarmee we een fotokopieer machine en een geluidsversterker konden kopen.

Mocht de Heer hen zegenen in dit schooljaar. We vragen aan Jezus, Maria en Jozef dat de familiegeest moge groeien onder al onze zusters, dat we zo getuigenis geven in onze maatschappij “dat we allen zusters en broers van mekaar zijn” zoals paus Franciscus het schrijft in zijn laatste encycliek.

Dank je wel, lieve medezusters.

lydie Zagabe – Nyakavogo

NIEUWJAARSVIERING MET OUD LEERLINGEN WIMA VOL ONTDEKKINGEN

We ontvingen een uitnodiging van de oudleerlingenbond van het Lyceum Wima Bukavu samen met oudere oud-leerlingen toen de school nog de naam had van Albert I pensionaat. Op 13 december was de viering van het nieuwe jaar 2021 gepland.

op hun uitnodiging konden ingaan.

Er waren een 50-tal aanwezigen, waaronder heel wat gehuwden die reeds mama zijn. Er was er 1 bij die haar diploma in 1973 behaalde en de jongste in 2018! We konden aanschuiven aan de feestmaaltijd, die verliep in een familiale sfeer.

Daarop volgde een gevarieerd programma.

De meest actieven in de groep werden bedankt met een geschenkje. Leuke belevenissen uit hun studietijd werden bovengehaald. En natuurlijk werd er ook gedanst.

Bij de organisatie van de dag was voorzien dat oudleerlingen die overal in het land verspreid zijn op verschillende plaatsen ook die dag hun bijeenkomst planden zodat ze via Whatsapp met mekaar contact konden nemen en foto's delen enz. Zo zagen we verschillende groepen: Wima

Bukavu, Wima Goma, Wima Uvira, Wima Kinshasa, Wima Bujumbura, Wima Kampala, Wima France ...

We vernamen hoe de groep is ontstaan en welke hun activiteiten zijn. Enkelen namen het initiatief een groep te vormen op Whatsapp. Nu is het aantal oud-leerlingen in de groep sterk uitgebreid en kreeg wat structuur. Er zijn sub-groepjes gevormd om de communicatie te vergemakkelijken. De ontmoeting van 13 december had als doel de banden tussen alle groepen te versterken en de inspanningen te bundelen om meer uitstraling te hebben als eerbetoon aan hun vroegere school: Wima Lyceum.

Ze hebben zelfs een soort van mutualiteit opgericht om onderling en ook in de maatschappij bijstand te kunnen verlenen in noodsituaties zoals ze het leerden op het lyceum.

Door bepaalde acties verzamelen ze geld voor goede doelen. Door vormingen te organiseren werken ze mee aan de emancipatie van de vrouw in het algemeen en met speciale aandacht voor leerlingen in het huidige Lyceum Wima. Een concrete realisatie was eind 2020 hulp verlenen bij de slachtoffers van Uvira. De regen veroorzaakte er veel schade aan wegen, bruggen, gewassen, huizen, enz.

In een sessie van 14-20 december ontdekten we ook dat ze plannen hebben voor dit jaar 2021: geld inzamelen om voor ten minste vijftig studenten te zorgen en/of om de uitrusting van het Wima lyceum te ondersteunen door vervanging van versleten stoelen en tafels. Dit als waardering voor de vorming die er wordt gegeven.

Tijdens deze bijeenkomst vroegen ze zich af waarom er zo weinig oud-leerlingen zich aansluiten bij de groep. Zo stellen ze voor dat iedereen een inspanning zou doen om 1 oud-leerlinge te overhalen om aan te sluiten bij de groep.

Het was een uitzonderlijke deugddoende bijeenkomst voor hen en ook voor ons. Het was een vreugdevolle ontmoeting met oud-leerlingen van verschillende promoties en reeds nieuwjaar te vieren. Bedankt allemaal!

Brigitte Kabera - Wima 2

HET OPENBARINGSFEEST IN HET BISDOM GOMA

Op zondag 3 januari 2021 werd het openbaringsfeest gevierd gesymboliseerd in het verhaal van de 3 wijzen komend uit het Oosten die Jezus komen aanbidden.

In ons bisdom Goma verzamelden zich meer dan tienduizend kinderen uit 11 parochies rond de bisschop, Mgr. Willy Ngumbi en een 12-tal priesters om dit feest en dat van de 'de missionaire kinderen' te vieren, zoals voorgesteld door paus Franciscus.

De eucharistie werd gevierd op de speelterreinen van de school van Assumptionisten op de parochie Emmanuel. Kinderen verzorgden de lezingen en een kinderkoor 'de kleine zangers' verzorgde en animeerde de muziek en zang. Alles heel mooi!!!

In zijn homilie nodigde de bisschop de kinderen uit om in vrede, verbondenheid en liefde te leven met bijzondere aandacht voor het delen om zo het evangelie te verspreiden onder hen die het niet kennen. In de voorbeden kwamen de 5 werelddelen aan bod en werd de kleur en het symbool van het betreffende werelddeel

aangebracht. De kaart van Afrika was groen, teken van leven en een trommel vergezelde het bidden om eenheid en vreugde voor de Afrikanen. Amerika had een rode kaart en een standbeeld van Maria, met een gebed om vrede. Oceanië met de blauwe kaart om aan te geven dat dit continent is omgeven door water. En een prauw, die het vervoermiddel is voor de missionarissen die er het Evangelie te verkondigen. Europa met een witte kaart en de Bijbel om aan te tonen dat de eerste zendelingen uit Europa kwamen, er werd gebeden om een heropflakking van het geloof. Azië met de gele kaart en de kerststal om aan te geven dat Jezus in dit continent werd geboren en dat door het bezoek van drie wijzen, dit kerstlicht zich over de hele wereld verspreidde. Tot slot presenteerden de kinderen een wereldbol.

Daarna sprak de bisschop nog voorbeden uit voor al de kinderen. Na elke voorbede werd een Weesgegroot gebeden. Hij ontving een missionaire 'paternoster' opdat hij bij het bidden op die rozenkrans hij zou denken aan alle kinderen van de hele wereld.

Kinderen drukten hun dankbaarheid uit aan de bisschop door hem een mandje eieren aan te bieden, begeleid met de wens van een goede gezondheid om de hem toevertrouwde zending uit te voeren. Ze gaven ook nog vloeibare zeep om zich tegen het coronavirus te blijven beschermen door zijn handen vaak te wassen. Aan de priesters gaven ze mondkapjes. De dag werd afgesloten met culturele activiteiten als dansen en spelen.

Marie Magnifique, Katoyi 2

UITWISSELING VAN PASTORALE ERVARING ONDER JONGEREN

De pastorale jongerengroep van Onze Lieve Vrouw van Afrika Katoyi Goma plande een uitstap naar de H. Drie-eenheid parochie Bukavu Buholo van 11 tot 15 december. Deze groep is goed georganiseerd. Er is het kernbestuur dat uit 5 leden bestaat. Dat zijn 2 coördinatoren, een meisje en een jongen, een penningmeester en twee secretaresses. Hun bestuursmandaat is voor 2 jaar, maar kan verlengd worden. Daarnaast zijn er leden van de commissies van de verschillende districten en basissgemeenschappen van de parochie die meewerken in 'het algemeen bestuur'. Een stagiair van de Missionarissen van Afrika (bij ons gekend als de Witte paters) leidt de uitgebreide commissie. Er zijn dan nog 2 begeleiders, een zuster van bij ons en een diocesaan priester als proost.

Het doel van deze activiteit was jongeren de kans geven hun ogen te openen voor een ruimere wereld dan hun dagelijkse leefwereld. Het was een kans om een vreedzame intercultureel en interetnisch samenleven te bevorderen. En in die wereld Gods wonderlijke aanwezigheid ontdekken. Het samenzijn met andere jongeren was ook een zinvolle ontspanning na een jaar beperkingen door Covid19.

Op vrijdag 11 december was de afspraak dat alle ingeschrevenen om 16.30u. op de parochie zouden zijn om na te gaan of alles in orde was. De pastoor zegende daarna alle deelnemers vooraleer we op de bus stapten. Die bracht ons naar de aanlegplaats van de boot. Met de 'Emmanuel IV' verlieten we de haven om 18.00 uur. Om 20.30 uur

werd ons het avondmaal opgediend dat door het 'kernbestuur' was klaargemaakt. Door ons SKV T-shirt waren we te herkennen tussen de andere passagiers op de boot. Om 06.00u legde de boot aan in Bukavu. Daar was een bus voorzien die ons naar de H. Drie-eenheid parochie Bukavu bracht. Het warme onthaal met dank en lofliederen bracht ons direct in de sfeer. Iedereen was blij en vrolijk en samen genoten we van het ontbijt dat de vrienden van Buholo ons aanboden.

Daarbij sloot het geven van het uitwisselingsgeschenk plaats. Iedereen gaf en ontving een paternoster met de wens aan mekaar te denken als we erop zullen bidden.

We werden hartelijk verwelkomd met liedjes van lof en dankzegging. De sfeer was totaal en de vreugde die onze harten overstroomde was immens. We waren het 'ontbijt' door onze vrienden in Buholo geserveerd.

Op de eerste dag bezochten we de Ruzizi I waterkrachtcentrale, de kathedraal van het aartsbisdom Bukavu, het opleidingshuis van de Missionarissen van Afrika en het provinciaal huis van hun missionarissen in Afrika werkzaam. Aan het einde van de dag kwamen we samen op de parochie om te eten en vertrokken dan met de gastgezinnen. Die waren talrijker opgekomen dan verwacht zodat sommigen vertrokken zonder een jongere.

De tweede dag volgden we allen samen de vergaderingen van de christelijke

basisgemeenschappen. Daarna namen we deel aan de eucharistie. In de namiddag waren er culturele activiteiten voorzien met ondermeer dans, muziek en een welsprekendheidstornooi. Een jury beoordeelde de voorstellingen. De groep van Goma behaalde 90% en Bukavu 75%. Op de overwinning van 'Goma' werd er het 'glas van de vriendschap' gedronken. De derde dag was een vrije dag, elke jongere organiseerde vrij zijn dag. De leden van het 'Kernbestuur' maakten van deze dag gebruik om een aantal van onze gemeenschappen in Bukavu te bezoeken, Wima, Nyakavogo, Madiane en het bezinningscentrum Amani. Ze werden overal hartelijk onthaald. Het deed hen deugd. Daarna werden deze 'bijzondere dagen' afgesloten met een feestelijke dansavond. De volgende dag, 15 december, waren we om 6.30 uur in de haven om de boot Emmanuel III naar Goma te nemen waar we om 13.00 u. aankwamen. Voor we uit mekaar gingen na deze ontmoetingsdagen waren we nog even samen op de parochie voor een gebedsmoment met lof en dankzegging aan de Heer.

Docile NtaylorinkaMungu-Katoyi 2

Weet je dat ... ?

Op 23 januari meldde Priscille dat Beira weer getroffen werd door een natuurramp. De derde op 2 jaar tijd. De orkaan Eloïse. In maart 2019 bracht de Idai enorm veel schade aan in de hele regio. Eind december 2020 was het de grote storm Chalane die vernieling veroorzaakte. Hoewel kan worden gezegd dat de intensiteit van Eloïse in Beira niet die van Idai was, spaarde het andere delen van Mozambique niet en veroorzaakte zware schade. In Beira zie je verwoesting van huizen en van omheiningen, ontwortelde bomen, losgerukte daken of delen ervan. Op het aartsbisdom en in het klein seminarie maakten ze dat ook mee. De communicatie met bepaalde locaties werd afgesneden. En zoals altijd begeleidden zware regens het doorkomen van orkanen of volgen erop. Zo moesten vele mensen hun huizen verlaten vanwege de overstromingen.

Op internet kunnen we lezen dat de weersactiviteit intens is in dit gebied van de Indische Oceaan. De zuidelijke zomer bleef uit. Toen die er uiteindelijk kwam, ging dit gepaard met een sterke stijging van de temperatuur die de vorming van orkanen op de oceaan veroorzaakt.

Laten we bidden voor de Mozambikaanse bevolking waartoe onze zusters van Chemba en Beira behoren. Denken we speciaal aan de mensen van het bisdom Beira waar de vernielingen door Idai nog niet hersteld zijn en ze alweer geconfronteerd worden met nieuwe verwoestende stormen en orkanen.

Op 18 januari stuurden kardinaal Joel Braz Rector en monseigneur José Carballo Secretaris van de CIVCSVA (Conferentie van Instituten van Gewijd Leven en Samenlevingen van Apostolisch Leven) een gezamenlijke brief aan alle gewijden ter gelegenheid van 2 februari 'Werelddag van het gewijde leven in de Kerk'.

In de inleiding lezen we: "We voegen ons bij jullie allen, vrouwen en mannen, op de vooravond

van een dag die ons allen dierbaar is, want het is een dag gewijd aan onze roeping die op verschillende manieren Gods liefde voor vrouw, man en de hele kosmos laat schitteren...”
En in december 2020 presenteerde CIVCSVA haar nieuwe document over gewijd leven:
De gave van trouw en de vreugde van het doorzettingsvermogen.

Familienieuws

Zieken

Op 23 januari werd Salome van Chemba geopereerd in Beira, ze is goed hersteld.

Op 11 februari werd Aimée Maisha geopereerd en is ook goed hersteld.

Op 17 januari werd de gezondheidstoestand van de papa van Dora weer zeer zorgwekkend.

In januari vernamen we het nieuws van meerdere zusters dat er van hun dichte familieleden positief testten op Covid19:

- Francisco, de broer van Rosario die in los Angeles woont, zijn vrouw Yoli en één van hun zonen
- Carlos, de broer van Odilia, die in Kentucky woont en zijn gezin
- Aristide, de broer van Aracely die in New Jersey (USA) woont
- Eddy, de broer van Annemie

We vertrouwen alle zieke familieleden en vrienden toe aan de Heer

Gebeurtenissen

Op 11 januari 2021 is Gloria Alonso in de gemeenschap Nazareth van Guatemala begonnen aan een jaar aspirantaat.

Op 27 januari behaalde Henriette Bugandwa een licentie diploma van de Franse taal.

Op 28 januari gaf Brigitte Kazingufu, regionale verantwoordelijke van Centraal Afrika een conferentie. Het was een voorbereiding op 2 februari de dag van het religieuze leven voor alle religieuzen van Bukavu. Het thema was: 'Trouw en volharding' met verwijzingen naar 'Fratelli Tuti'.

Op 2 februari deelden we via Zoom in de vreugde om de eerste geloften Cecilia Chipel et Gloria Telón in Guatemal. Dank zij 'Zoom' konden hun families en alle zusters van de 3 regio's het gebeuren volgen op internet.

Henriette met kinderen van de familie

Cecilia

Rosario

Gloria

